

нология, за което сме му благодарни. Той направи редица интересни наблюдения и ние – с препратки към името му – ги използвахме в нашите книги. Но нататък сътрудничеството ни с Г. К. Каспаров не потръгна.

През 1999 г. ни потърси професорът от МГУ О. А. Зиновиев – изтъкнат писател, социолог, логик и философ. След като се запознава с нашите книги, той стига до извода, че като цяло концепцията ни е вярна и се съгласява с неговия анализ на историческите фалшификации. Мислите си по този повод той изложи в своя предговор към новото издание на нашата книга „Увод в новата хронология“ (2001 г., Москва, изд-во „Крафт“).

От 1996 г. нататък нашите трудове по нова хронология намериха място в редица сайтове в интернет. Броят им постоянно се увеличава. В момента има близо десет сайта в Русия и поне един в Германия. Искаме да отбележим голямата роля на професор Е. Я. Габович за създаването на сайта в Германия.

Напоследък в Русия най-известен е сайтът chronologia.org, на който постоянно тече оживена дискусия по въпросите на новата (правилната) хронология. Там ще намерите изказвания както на привържениците ѝ, така и на противниците ѝ. В момента това е нашият официален сайт за нова хронология.

През 1990–1998 г. историците доста вяло реагираха на нашите трудове. Появяваха се само отделни статии във вестници и списания, чиито автори не се опитваха да правят научен анализ и само изразяваха несъгласието си. През 1998 г. положението се промени. Едно от заседанията на Президиума на РАН беше посветено изцяло на обсъждането на нашите изследвания. После бе свикано специално заседание на Бюрото на отдела по история към РАН. После имаше обсъждане на заседанието на Бюрото в отдела по математика към РАН. На заседанието на Бюрото в отдела по математика към РАН беше предложена цяла „програма за борба“ с новата хронология. Тя влезе в действие особено активно през декември 1999 г., когато във Факултета по история на МГУ се състоя голяма конференция с многозначителното название „Митовете на новата хронология“. Конференцията категорично отхвърли нашите изследвания и завърши с настояване за „организационни изводи“. После започна един доста любопитен процес. Материалите от тази конференция бяха издадени многократно с незначителни вариации под различни заглавия и с различни корици – вероятно за да се създаде впечатление за големия обем на „научните възражения“. Дори започна издаването на специална серия книги с общото заглавие „Антифоменко“. До момента вече има десетина (!) такива книги, които повтарят една друга. Изглежда, че броят им ще нараства. Ние внимателно се запознахме с изложената в тях